

RASİM OZAN KÜTAHYALI

Ergenekoncular ve Fethullahçılar

Beklenen oldu ve Fethullahçılar kendi örgütsel hesaplarıyla içine ettiği Ergenekon davası bozuldu. Peki ilk kez 1997'de ordu içinden gelen Erol Mütercimler'in somut şahitliğiyle kamuoyunun öğrendiği Ergenekon suç örgütü diye bir olgu yok muydu? Hiç şüphesiz ki vardı. Bir darbe ortamının yaratılması amaçlı silahlı eylemler ve cinayet provokasyonları yapan bir Ergenekon terör örgütü yok muydu? Elbette vardı. Tıpkı Ergenekon'un bir başka ve çok daha sinsi çeşidi olan Fethullahçı terör örgütü gibi vardı. Şu anki FETÖ soruşturmalarında da aynı hatalar yapılır ve namı Fethullahçılara dokunulmazken birbirinden alakasız bir sürü insan bu kapsama alınırsa aynı akıbet FETÖ davasında da olur. Yargılamaların kötü yapılması o terör örgütlerinin olmadığı anlamına gelmez. Bunlar vardır ve bitirilmesi için çalışmak da insanlık görevidir. Demokratik siyasete tecavüz etmek isteyen her türlü vesayetçilikle mücadele etmek bir demokratın onur meselesidir...

Geçmişte Ergenekon sürecine dair kişisel sürecimi almıştım. O dönemde yaklaşan Fethullahçı darbe teşebbüsü fırtınasının elbette farkındaydık ve yakında çetin bir savaş sürecine gireceğimizi biliyordum. Ergenekon sürecine imza atanların yeni bir vesayet inşa etmek istediği çok açıktı artık. Şöyle yazmıştım Ağustos 2013'te:

... İlk Ergenekon duruşmasının yapıldığı 20 Ekim 2008'i hiç unutmuyorum. Henüz 2 aylık bir köşe yazarıydım. 27 yaşında bir genç olarak kendi kendime kanımın son damlasına kadar darbecilerle ve bu düzenle savaşağıma [yemin](#) etmişim. Medyaya yer almaktaki temel amacım buydu. Etkin ve etkili olmak önemliydi. Yazılı ve görsel medyayı kullanarak olabildiğince geniş kesimlere sesimi duyurmak istiyordum. Darbeci generallere ve onların yandaşlarına karşı oluşmuş korku duvarının yıkılması en büyük hedefimdi. Bu [hedef](#) uğruna freni patlamış kamyon gibi üzerine gittim darbecilerin. Evet, suratlarına tükürür gibi bağırdım bugüne kadar adı korkuyla anılan adamlara, hiç saygı duymadım onlara. Onlar da boş durmadı, beni dava manyağı yaptılar. Bir ara 200 yıllı yargılanır hale gelmişim. Ama umrum değildi. Darbe ortamı yaratmak için cinayetler işleyen bu alçakların nesine saygı duyacaktım? Namaz kılmayı ve Kürtçe konuşmayı bile suç sayan bu haysiyetsizlerin yüzüne tükürmek bile azdı. Artık tabular yıkılmıyordu. TSK'nın bizlerin yani halkın hizmetkârı bir kurum olduğunu herkes bilmeliydi. Generallerin memur olduğunu ve hükümet emrettiğinde hepsinin hizaya geçeceğini herkes duymalıydı. **"Seçilmiş hükümet emrecek ve tüm generaller hizaya geçecek. Hepsi haddini bilecek"** sözünü bir slogan gibi çıktığım her ekranda söylüyordum. Basit bir anayasal gerçeği hatırlattığım için bile **"TSK'yı tahkir ve tezyif"**ten bana dava açılıyordu. Generaller anayasanın gereği olan "hükümetin emrinde olmak"tan utanıyordu. Onlara göre hükümet TSK'nın işleyişine karışmamalıydı. Yargı, üniversite ve medya dünyasında da çok destekçisi vardı bu vesayetçi düzenin. İşte Ergenekon davası bu sakat ve

sapık zihniyetin tasfiye davasıydı. O yüzden dört elle sarılmak lazımdı bu davaya. Bu soruşturmayı yürüten emniyetçilerin ve savcıların hiçbirini tanıımıyordum. Muhabir- gazeteci olmadığım için kontağım ve bağlantım da yoktu. Tek şeye odaklanmışım. Bu zalim vesayet rejimi yıkılmalıydı.

***

Aynı yazının devamında ise yaklaşan fırtınayı dolaylı bir dille haber veriyor ve Fethullah Gülen'i de uyarıyordum: ...Ben vesayetçilerle "**Generaller gitsin de, o vesayet koltuğuna başka bürokratlar ve savcılar otursun**" diye savaşmadım. Gülen Hareketi'nin de "**Vesayetçilerin koltuğuna biz oturalım. Bundan böyle hükümet kim olursa olsun, ülkeyi biz yönetelim**" diye Ergenekon mücadelesine giriştiğine inanmak istemiyorum...

***

Sonrasındaki süreç tam da dediğim gibi gelişti ve Fethullahçılar vesayet koltuğuna tam oturmak ve sivil hükümeti yıkmak istedi. Aynı Ergenekon darbecileri gibi Fethullah darbecileri de Recep Tayyip Erdoğan'ı darbeye devirip hapse tıkmak istedi. Gerçek Ergenekoncularla da gerçek Fethullahçılarla da mücadele demokrasinin ilk şartıdır. Olay budur. Gerisi laf ü güzaftır...

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

[Tüm Yazıları >](#)

- > **İslam dünyası ve İstanbul (20.4.2016)**
- > **Marakeş'in İstanbul ve Erdoğan sevgisi (19.4.2016)**
- > **FETÖ ve P2 Mason Locası (12.4.2016)**

ŞABAH

ŞABAH